

Ik hou meer van je dan mijn hart kan kloppen...

I Breathe Out| You Breathe In| The Same Air| Of Loving Ik ben alles

kleuren om je wereld te schilderen...

... voor mij, voor jou en voor hen die van mij houden

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura
Filipe@FilipeMoura.com

Sunkuwriter Beweging #SunKuWriter

SCHADUW

De figuur in de nacht, dansend tussen schaduwen. Mysterie en stilte, een gedicht in beweging.

Ik hou oneindig veel van je, zoals het onophoudelijke kloppen van mijn hart. Elke slag is een melodie van liefde, een eeuwige symfonie die weerklinkt in de ziel

Ik adem uit, jij ademt in, we delen dezelfde lucht... van liefde

Ik ben alle kleuren om jouw wereld te schilderen... Voor mij, voor jou en voor degenen die van me houden.

Op een dag plantte je een wortel in mijn hart... Vandaag is het een boom die liefde voor het leven heet. Hij zal nooit ontworteld raken, want hij leeft in mij.

Transformator

Een balans van glinsterende krachten die de werkelijkheid transformeren. Magie zit in elk detail, verandering in elke seconde.

Elektrisch paneel: de onzichtbare dirigent die de symfonie van de universele stroom orkestreert en energie leidt naar waar leven plaatsvindt.

Zonlicht: de magie die de verborgen diepten van onze moeder Aarde verlicht.

Lichtgevende fontein

Levensdruppels vallen,

De weg verlichten, aan de bron van het lot.

Vuurtoren

Het licht draait onophoudelijk, als de dans van abnormaliteit.

Zenuwen dansen op het geluid van hartelektrocities, elke hartslag een verhaal, elk knippen een universum.

Golven van gedachten, ze komen en gaan als de zee. Golvend, cirkelvormig, ze dansen op de oneindigheid van de golven.

De elektriciteit in je lichaam voelen, als een rivier van energie die in de zee van golven stroomt. Een dans van deeltjes, een symfonie van stromingen.

Met elke tel voel ik de elektrische puls van het leven, als bladeren in de wind, dansend in harmonie.

De waarheid is als de zon, ze schijnt helder als ze in een opwelling ontdekt wordt. Laat je verlichten door de kracht van oprechtheid!

Een black-out van stemmen, waar het wezen schijnt in stilte. Stormen kalmeren en vinden licht in sereniteit.

Een lichtgevende kaars, pijn aangestoken door gesmolten was. Gevoelens die vervagen maar hun sporen achterlaten.

Elektrische deuren, die zacht aanvoelen, maar sluiten voor ze opengaan. Elektrische kettingzagen snijden de wortels van haat door, trillend met donkere energie. Mogen we deze kracht omzetten in vrede en harmonie.

Een lichtstraal wist herinneringen en veranderde ze in lichtgevende rook. Elektriciteit danst in de lucht terwijl de geest zoekt naar helderheid.

De geesten zoemen met elektromagnetische turbulentie en dansen tussen oneindige elektromagnetismen. De energie van het universum pulseert en onthult onzichtbare mysteries.

Elektriserende bliksem, de energie die ons verlamt en onze geest laat trillen. Mediteer in de chaos, vind rust in de donder.

*Duivelse lichten dansen in de lucht,
elk wezen schijnt, een fonkelende ster.
Onderbrekingen die ons doen dromen.*

Lichten flitsen eindeloos, zoals gedachten die nooit ophouden. De stroom van het leven gaat ononderbroken door, terwijl wij proberen vrede te vinden in de onderbrekingen.

Ondoorzichtig licht, wezens dansen in de schemering. Mirabolanten schijnen in de duisternis en onthullen mysteries van de nacht.

*Elektrische trillingen
Draden van energie dansen door me
heen, een levendig lichaam in
harmonie, dat me verbindt met het
universum.*

*In het 10e elektrische circuit
Ik klim en ga vooruit, energie faalt,
Onomkoopbaar, zonder te stoppen,
loop ik in het spreidende licht.*

Een elektrische storm van emoties! Woorden dansen onder de regen sensaties, elke druppel een vers, elke donder een gedicht.

*Scherpe echo's van licht,
de stem breekt, schijnt. Licht dat de
stilte omarmt.*

In de glinsterende duisternis schijnen de wandelende wezens met de leiding van hun ogen. Ze lopen, geleid door het licht van binnen.

*Fluorescentie Ze bloeien en
vallen, donder danst in de
lucht, in alle richtingen.*

*"Overschaduwing
De bliksem schijnt fel, verblindt genoegens
en blikken, sensaties in een dans van licht.*

Gloeelingen in de ziel, waar diepe bogen zich verstrengelen, die dynamische en gloeiende schokken vasthouden.

Electrocutables: Een tintje dat de ongerijmdheden van de

gevoelens, die een beroep doen op een sterk en vastberaden licht. Moge elektriciteit het pad van de ziel verlichten!

Ik wikkel mezelf in het scherpe licht van de schemering, waar mijn wezen zachtheid vindt. Een lichtstraal die me verrukt, zoals de omhelzing van de zon als ze afscheid neemt.

Herinneringen aan een nieuwe dageraad! Ik ontwaak verzonken in een heldere dag, klaar om de duisternis achter me te laten. Met de Kracht van het Licht zal ik Kracht en Energie verspreiden naar de hele Constellar gemeenschap.

Aanwezigheidslicht

Dat zachte licht dat je vergezelt op momenten van rust en contemplatie. Het is een aanwezigheid die de ziel voedt, maar ook uitdaagt in stilte.

Rood licht

*Het rode licht gloeit,
blokkeert zenuwen, versnelt
de kalmte in jezelf.*

Een botsing van ideeën, zeilend naar de horizon. Gedachten die doelloos varen, zonder impuls. Ze verspreiden zich als een vloed.

Een aangenaam licht, waar de schaduw zichzelf niet verraaft en het licht niet gevoeld wordt. Een gloed die ons vergezelt, zelfs als we het ons niet realiseren.

De donder danst door de lucht en verbrijzelt de stilte met genotzuchtig gebrul. Elk gerommel is een belofte van een storm, een symfonie van kracht.

Krachtig licht

*Heldere lichten vellen een oordeel,
levens verloren in duisternis,
ongeschoolde stemmen echoën.*

Krachtige, verscheurende stralen Snijden

banden door die onmogelijk te binden

zijn,

als de kracht van de natuur die ons uitdaagt!

Mat Licht

*In de schaduw van de geest
verduisteren volumineuze
lichtstralen de rede.*

Intens licht

*De nevels dansen,
Onder het zwarte licht dat schijnt,
Intensiteit.*

Lichtgevend Kosmisch

*Als een doordringende en diepe kosmos die de vergetelheid van de ziel verzacht.
Laat het licht van het universum je omhullen en het pad van je wezen
verlichten.*

*Licht heeft de kracht om te helen, zelfs in de donkerste momenten. Wanneer
alles hopeloos lijkt, leidt het ons in de extatische stroom van het alledaagse
leven. Moge de donder van wanhoop veranderen in dynamietbliksem, die het
pad verlicht naar een stralende toekomst.*

*Genezen door licht en beweging, liet ik de ingewanden van strengheid achter
me. Maar verlicht dit licht het verleden? Twee polen, twee uitersten van energie...*

*Ik werd geraakt door het positieve en helende licht, niet door de donkere
schaduw. De helderheid van emoties verlicht de schemering van het onmiddellijke
en impulsieve. Geen ondoorzichtige overgangen, alleen oprechte gevoelens.*

*Het licht is intens, het zal iedereen verbranden die zich ertegen verzet. Doe
mee met de opwindende en het plezier van het leven. Op een dag zal het licht
doven, maar tot die tijd houd je je talent vast als een scherpe blauwe straal.
Bevrijd jezelf van duistere gedachten. Schijn nu het nog kan!*

*In ons schijnt het licht, maar er zijn ook stormen en donderslagen. Het leven
bestaat uit contrasten: een vuur dat ons verwarmt en soms verbrandt. We hebben
deze energie nodig om uitdagingen aan te gaan en betekenis te vinden in de
excuses die we maken.*

Licht en donder in ons, pure energie en vuur dat ons voedt. Het leven bestaat uit voorbijgaande lichten, uitdagingen die ons op de proef stellen. We vinden kracht in de energie die ons leidt.

Er is geen licht zonder energie en alles vibreert met zijn eigen stroom. De essentie van het zijn daagt ons uit en confronteert ons soms met onbegrijpelijke mysteries. Energie schokt niet, maar probeert het licht te doven. Het licht openbaart zichzelf echter altijd.

In de stilte van de tijd openbaart het licht van de Blauwe Straal zich en doordringt het de zintuigen. Helderheid van denken, geharde mening. Negatieve of positieve energieën intimideren haar niet.

Energie verwelkomt iedereen en reist met de snelheid van het licht, zonder onderbrekingen of barrières. Iedereen heeft het recht om te voelen, of dat nu positief of negatief is.

De zwarte faiska danst op de grens van wijsheid en waanzin, bruisend van energie en verlangen. Gebruik je eigen licht om de oneindigheid aan te raken en je zult een brandende glimlach zien, als uitzinnige as.

In het kwadrant van het universum glijdt de Blauwe Straal met sereniteit en verlicht paden van afleiding en stress. Met onderscheidingsvermogen leidt hij energieën en fotonen en vermijdt hij kortsluiting. Haar snelheid is niet die van het licht, maar van de Blauwe Straal zelf.

In de overgang van energieën worden we geconfronteerd met krachten die ons verhinderen om in het moment te leven. De donder rommelt, maar zijn geluidsgolf is niet zo krachtig als hij lijkt.

In de dans tussen licht en schaduw is de werkelijkheid verborgen, verduisterd door illusoire schitteringen. Maar in de schaduw verlicht de verbeelding paden die het oog niet kan bereiken.

De woede van de Blauwe Straal dringt mijn ziel binnen en doet vooroordelen en intolerantie uiteenvallen. Zuivere energie stroomt uit de poriën en verlicht de weg. Moge deze Blauwe Straal ons leiden!

Kunstmatig licht

Het licht dat we creëren, een dans van kunstgrepen, schaamteloos verstrikt in complexiteiten. Is de eenvoud verloren gegaan?

Laserlicht

In de stilte van de nacht dringt een licht door. Onzichtbaar en intens doorboort het het onwaarneembare.

Het leidende licht onthult, zelfs op het donkerste kruispunt, wat we niet kunnen zien. Onmerkbaar maar krachtig zuigt het vooroordelen en giftige ideeën op en zet ze om in genezing. Moge zijn schittering ons altijd verlichten!

Zolderlicht, dansende rook, herinneringen verloren in vodden. Verwoede, trage, ongecoördineerde gedachten. De geest koelt af, actie aarzelt.

In de ledigheid van het moment danst de geest tussen hersenlampjes en elektrische prikkels. Dwalend vindt hij inspiratie in de stromingen van het nu.

De magie van lichaamsmassa, hypnotiserend licht dat schijnt, als dansende nonsensrijmpjes. De schoonheid van chaos, de poëzie van het moment.

Zolderverlichting verlicht herinneringen en gedachten. Elk hoofd is een universum, met eclectische wortels en ingenieuze dromen. Ik wou dat ik deze zolders kon verkennen, waar het geleefde leven .

Herinneringen die gloeien op de zolder van de ziel, eeuwig open of gesloten in geheugenkisten.

Bliksem!

Dat moment waarop de hemel oplicht en je hart sneller gaat kloppen. Het licht snijdt door de duisternis en brengt een stilte die schreeuwt. Een vluchtig maar krachtig moment dat ons herinnert aan de kracht van de natuur en aan ons eigen bestaan.

Die bliksem die het bewustzijn uitwist, tussen welsprekend gekreun en nalatig handelen. Onbeweeglijk wacht ik op de volgende bliksemschicht in de wereld.

As van licht

*Die as die je tekent, de hitte van felle en sterke ijzers. Besmet door de as van
Licht uit het verleden en de toekomst, alomtegenwoordig.
Je vergeet niet, je geeft je niet over, je bent pure rebellie!*

*In de stilte van het moment danst het licht, stromen herinneringen als
woordenrivieren. Beheers jezelf en de dorst naar licht verandert in poëzie.*

*Brandende as danst in je hart, een magnetisch lichaam dat fluit van verlangen.
Twee gezichten, het ene viriel en het andere sensueel, dagen je uit. Je geeft niet
toe, je kiest niet, je bent de perfecte samensmelting.*

*Deze as van licht verwarmt de duisternis en biedt bescherming tegen de
verslonden regens. Ze verspreiden zich over de continenten in een tijdloze
omhelzing.*

In het licht van plezier

*Licht dringt binnen en schenkt, onthult geheime genoegens. Chemische angst,
zittend plezier, maar niet stilstaand. Afgedrukt op naïeve gezichten, verlicht het
wezen, gevoel en emotie.*

*Emotie die danst tussen de stralen van de zon, schitterend en wonderbaarlijk.
Een overdaad aan genot die ons meeneemt naar nieuwe horizonten, waar de
zintuigen elkaar ontmoeten en zich verliezen in een zee van sensaties.*

*In de dans van het licht bloeit plezier op, gevoed door een verslaving die
zonder aarzeling vooruitgaat. Los haar, wapperend in ontkening, viert de
waan van het moment.*

Hypnotisch licht

*Gevoelens aan de oppervlakte van onze huid, een verlangen naar verslaving
aan het licht dat ons leidt. Het geeft de ziel energie, laat ons geloven in de
schittering die er is.*

*We worden erdoor geleid, zonder credit of debet. Het hypnotiserende leven
verleidt ons, transcendente wezens op zoek naar betoverende genoegens.
Verslavingen dansen tussen ons haar en onze wenkbrauwen, beladen met
bescheidenheid en luiheid.*

We transcenderen in het licht dat ons leidt, uitdagende gedachten.

Pure reacties, brandende verlangens. Het licht voedt ons, leidt ons. Losse stenen komen samen, klei in vuur en vlam.

Intens licht

Licht dat danst tussen lichamen, zonder draad, zonder ketting. Het schijnt in de neerslachtigheid van routine, betoverend en voedend. Zelfs als het is uitgeschakeld, blijft zijn kracht bestaan.

Een licht dat niet uitgaat, maar getransformeerd wordt.

Psychedelische donder danst in de lucht, verstrengeld met chaos. Abnormaliteit vibreert in elke donderslag en herinnert ons eraan dat we deel uitmaken van deze storm van kleuren en geluiden.

Samenhangend licht schijnt zonder schubben, maar de zwarte donder, een afwijking, knort in de diepten van de zintuigen. Het vervaagt en verschuift, zonder geheimen, alleen mysterie.

In een wereld van psychedelische lichten, waar genoegens en vooroordelen elkaar kruisen, stagneren schuine kleuren. Hier slaapt de schepping en aarzelt de verwennerij. Wie durft er te varen?

Te midden van de gedachtenflarden vinden we rust. Dromen van een wereld zonder verstoringen is als krabben aan je oog: tijdelijk, maar noodzakelijk.

Vervreemde beweging, je schijnt als een verre ster, die geesten verpulvert. Onbewust van eenvoudig zijn, schud je het universum door elkaar.

Donder is een psychedelisch spektakel dat geesten verjaagt die zich nooit manifesteren. Een parallelle werkelijkheid waar geruchten en onverzettelijkheid dansen als de boeman. Hier voedt niemand zich met bizarre persoonlijkheden of cognaten uit het voorbestaan. Alles is wat het is, zelfs als het niet echt bestaat.

De werkelijkheid is een verhaal zonder tijd, waarin angst ons voorbij bekende dimensies voert. Polygonen en onzichtbare lijnen tekenen hemisferen van transcendentale en apothetische gedachten.

Het bloeit of groeit niet op de draden van de abstracte rede. Ideeën

worden geboren uit impulsen, geziene en gememoriseerde tekens. Bewegingen van imitatie en aanpassing aan het moment. Allemaal bewust gerealiseerd en berekend.

In de vergeelde pagina's van het geheugen, waar ooit wijze hoofden regeerden, vervagen de echo's van het verleden. Bibliofielen verslinden verhalen, terwijl de verouderden van de herinnering worden geïntimideerd. Omringd door metingen en etiketten vieren de Abessijnen het leven en de donder van Abessinië weerklinkt van het lachen.

In het licht van het verleden fluisteren echo's uit het hiernamaals oude geheimen. Hemellichamen dansen in het nabije heden en herinneren ons eraan dat tijd een illusie is. We worden aangespoord om het nu te leven met de wijsheid van gisteren.

In het licht van het verleden ontmoeten tijdreizigers oude zielen. Het heden is een podium waar het verleden danst en samen creëren ze het eeuwige moment.

Het leven bestaat uit lichten, sommige intenser, andere minder intens. Dit zijn energieën die ons verlichten, maar ze passen niet in het verleden of in het moment dat al voorbij is. Laten we stralen in het nu!

Alles is licht, stralingen die meer of minder fel schijnen, maar altijd intens! Het verleden hoort hier niet thuis, evenmin als het moment dat voorbij is. Laten we het heden verlichten!

Lichten uit het verleden kunnen schaduwen werpen, maar ze doven nooit de gloed van een nieuwe vlam die we kiezen aan te steken in het nu.

Het verleden raakt het heden als een gefluister, maar het dooft het licht dat nu schijnt niet. Elk moment is een universum van pure energie.

Elke dag is een kans om verlicht te worden door het pure en krachtige licht dat ons omringt. Laten we de wind ons mee laten voeren, zonder intenties, gewoon draaiend om het plezier van bestaan en stralen.

De kracht van de elektrische stroom leidt ons en zendt intens licht door een eenvoudige blik. Licht uit het verleden, straling uit oude levens, maar altijd in beweging. In een oogwenk, een klik, en het licht

is scherp en gevaarlijk. Het brandt ogen van afgunst en haat die rondkruipen in herinneringen uit het verleden. Lichten die zich vastklampen aan hemellichamen, eeuwig stralend.

Straling is de uitdaging, maar ons innerlijke licht schijnt ! Verlicht elk moment, zonder besmetting, zonder angst. Laat de positieve stroom stromen!

Het licht dat we allemaal dragen is uniek en stralend, als stralen van geel zonlicht. Er bestaat geen sterker licht, alleen de magie van verbeelding en pure energie. Ieder van ons is een lichtgevende creatie, dorstend om zich te ontwikkelen en te creëren.

Ieder van ons draagt een uniek licht, een lichtgevende magie vol kleuren en energie! Er is geen sterker of zwakker licht, alleen verschillende uitstralingen. Onze verbeelding en wil zijn de brandstof voor dit pure licht dat schijnt in zonnegele tinten.

In de dans van stralen en schaduwen is bewustzijn het toneel waar het onzichtbare zichtbaar wordt. Het is niet alleen licht dat verlicht, maar begrip dat ons wakker maakt.

In feite is licht schaars, er zijn alleen brandpunten van bestaan die het onzichtbare in evenwicht houden. Wat we niet kunnen zien is niet echt? Het is het resultaat van een krachtige straal die ons bewustzijn wekt. Maar wat is bewustzijn eigenlijk?

Het mysterie van het bewustzijn en het onbewuste is als een onzichtbare barrière. Hoe hard we ook proberen het te begrijpen, we bewegen allemaal in de richting van het huidige moment.

Op de weg van het leven zijn barrières slechts schaduwen uit het verleden. Als we verder kijken, zien we dat de horizon oneindig is en dat de mogelijkheden echt zijn. Laten we vooroordelen overstijgen en de vrijheid om te zijn omarmen.

Er zijn geen barrières tussen verlangen en het licht van het onbewuste. Kettingen? Alleen illusies. Hemelse wezens dansen in het licht van het verleden, terwijl het heden zich ontvouwt in ons bewustzijn.

Onaantastbaar licht, dansend aan de horizon. Wie zijn wij om het te vormen? We kijken gewoon toe, tot het vervaagt, als een zucht van het universum.

Natuurlijk licht

Niets zuiverder dan het licht dat ons leidt, is in overeenstemming met het natuurlijke. Conflicten en uitspattingen, slechts schaduwen op het pad. Houdingen stapelen zich op, bewust maar licht, omdat alles natuurlijk is.

Er is geen conflict tussen natuur en licht. De natuur omringt ons, waardoor we ons op ons gemak en kalm voelen. Alles stroomt normaal en sereen, als een zacht briesje op een zomerse dag.

Lucht, de natuurlijke vreugde die ons omringt, danst in de lucht en verdwijnt. Een zachte aanraking, voor wie de lichtheid van de lucht weet te waarderen.

Kernenergie Licht

Een krachtige bron die ons verlicht en diepgaande veranderingen teweegbrengt. Psychologische mutaties die ons de kracht van deze kernkracht laten voelen. Transformaties die ons beïnvloeden en vormen.

Het levendige licht van energie groeit en verlicht het transcendente wezen dat als een pauze onze impulsen infiltreert. Mutaties hebben er geen invloed op, maar leiden ons naar de daad.

In de dynamische impuls van straling schijnt licht als zijn maximale exponent! Kernenergie corrigeert, stort in, maar brengt nooit uit balans. Transformatie is haar kracht!

Psychotrope lampen

Als bij toverslag dansen ze in de lucht, deze lichtjes die ons betoveren en de werkelijkheid veranderen. Een goede wens, maar wel een die een slecht voorteken kan zijn als we terugkeren uit deze fantasiewereld.

In de dans van psychotrope lichten lost de realiteit op. Gekweld door weelderige dimensies ademen we de essentie van het onbekende in.

In de diepten van de geest danst een verborgen dimensie met psychotrope lichten. Gek op realiteit, vinden we schoonheid in ontkenning

van oxygenatie. Sporadische episodes laten zien dat de natuur licht is.

Donder, bittere barst in het licht, maakt woedend en voedt de Aarde. Amorfe, transparante licht, we overleven.

Vluchtelingen in hemellichamen, bitterheid is hun thuis. Ze storten oncontroleerbare woede uit, een lava van licht en kracht. Wat is deze kracht die hen drijft?

Het brandt de duisternis weg en voedt het licht van zijn. Schadelijke black-outs hebben geen macht over degenen die zich koesteren in het magma van energetische donder. Geluk in lichtgevende stralen, unieke wezens in hun essentie.

Generator Love, de vonk die het verlangen aanwakkert! Verstregelde energieën, transparante kussen en elektrische banden, we dansen in de vitale stroom van gevoel.

We voeden verborgen ego's en persoonlijkheden in dagelijkse routines zoals het ontbijt of het avondeten. Elke slok water is energie om de dag door te komen.

Zonder maskers, in de realiteit van de liefde, doordringende blikken die eenzaamheid . Gevoed door een energie die nooit uitschakelt, echt en onomkoopbaar. Altijd!

Dorstige ogen, verlangen dat danst tussen de eentonigheid van de dagen. Schuine gezichten, losse draden in de elektriciteit van het moment. Uitgevonden geduld, een gedicht in beweging.

Waag je in de oneindige verbeelding, waar de motor van de werkelijkheid danst tussen zijn en niet zijn. Direct contact is de draad die ons met het leven verbindt, maar er zijn subtiele werkelijkheden die het bewustzijn nauwelijks aanraakt... en toch zijn ze er, wachtend om verkend te worden!

In de stroom van het nu kan het middel niet waterig zijn of wegglijden in de ideeën van generatieve liefde. Altijd op de uitkijk vervreemdt ware liefde zich niet van het plezier dat ze creëert. Ze woekert in de gezichten van de ziel die je hebt geprobeerd te verstikken.

Energie is een multiculturele dans die virtuele en denkbeeldige werkelijkheden verenigt. Wij zijn weerspiegelingen en verbergen lichtgevende draken in . Mogen neutronen onze weg verlichten!

Energie die door ons heen stroomt, een vitale stroom die ons bezielt! We zijn lichtende wezens, die wandelen in de dualiteit van licht en schaduw. Onderdrukking houdt ons niet tegen, we zijn een kracht in beweging!

In de diepten van de geest, waar pijn zich schuilhoudt, ligt de sleutel tot transformatie. Voed jezelf met positiviteit en overstijg onzichtbare barrières. Realiseer jezelf, want deze reis is van jou alleen. Laat je geest dansen op de magnetische golven van gedachten.

De overdracht van gedachten is als een rivier van onzichtbare energieën die door de tijdloze lucht van gewaarwordingen stroomt. We zijn allemaal bètablokkers, maar we hebben ook dorst om te leven. Moge de stroom ons naar verborgen genoegen brengen!

Te midden van de impulsen die de geest in beroering brengen, steken de conflicten van gedachten de kop op als stormen. Maar elektrisch geluk schijnt door de wolken heen. Laat de opwinding van de poorten ons leiden naar de uiterlijke werkelijkheid.

Blauw licht

Het triggert emoties, gaat over bruggen en ladders. Het boort de kracht van gevoelens aan en voedt zich ermee. Het ontwikkelt een bezielt potentieel dat ons transformeert.

De schoonheid van transparante vriendschap verwelkomen, die verlangt naar iets blauwer en intensers. Constellaties van diepe gevoelens ontwikkelen, vervreemd door de radiogolf.

Schuine geesten, in het turquoise blauw van eeuwige vriendschap. Waanzin en plezier dansen in een magische bundel, geliefden van zeldzame schoonheid.

Blauwe schemering, gezellige energie. Het is geen masker, het is licht dat plezier versterkt. Het beïnvloedt degenen die zich erin verliezen, zonder grenzen aan eeuwige vriendschap.

In de gloeidraden van schemerintensiteit ontstaat een behaaglijke energie die beschermt tegen kwaad en plezier. Het is geen masker dat misleidt, maar blauw licht dat het echte en het denkbeeldige intensiveert. Wie zich overgeeft, vindt vriendschap zonder grenzen.

Ze wordt verliefd en geeft zich over aan een roes van emoties. Lust en plezier zijn calorierijk en verlichten de ziel met een blauw licht. Energie stapelt zich op en vloeit weg, maar het beschermende licht blijft en begeleidt ons in een eeuwig heden. De evolutie van lichtgevend plezier is oncontroleerbaar, maar altijd aanwezig.

Elektrische kabel

We voelen de stroom van angst vibreren, als elektrische kabels die hoop aanwakkeren. Bewegingen verlammen, maar gedachten versnellen. De spanning groeit en bindt ons aan elkaar.

Op de ladder van het leven gaan we omhoog en omlaag en categoriseren we momenten en bewegingen. Het licht leidt ons, maar pas op voor de treden! Niet iedereen volgt de roltrap; sommigen vinden steun en stijgen op. Is dat genoeg of is het een kwestie van evenwicht?

In de dans van het leven is balans de sleutel. Niet iedereen verdient onze afdaling of hulp bij het opstijgen. Omarm inspanning, zet door, stijg op met opoffering. Laat geen enkele verwonding je tegenhouden, want het licht van de gedachte wacht.

Balans in kracht, balans in leven. Niet iedereen verdient onze afdaling of steun op de weg naar boven. Doorzettingsvermogen is de sleutel. Stijg op in de geest van opoffering, zonder verwondingen. Het licht van het denkende wezen wacht op je.

Gestage stappen op de reis, zonder kracht om op te geven. Gevoed door hoop zullen we de stroomkabel van het leven bereiken. Energie die de Aarde voedt.

Bruisend licht

Het valt en breidt zich uit, takken van licht, een onbereikbaar verlangen. Een bruisende illusie die afbrokkelt in het aangezicht van de werkelijkheid.

Te midden van sporadische waanzin breidt het bruisende verlangen van de liefde zich uit, besmet het en overheerst het. Het is een uitwisseling van energie die nooit

een constant licht dat de ziel verlicht.

De verlichte hemel inspireert ons om de perfecte balans te zoeken. De sterren brengen met hun schittering gedachten in beweging en zetten verlangens om in werkelijkheid.

Er is niets mooiers dan de fonkelende hemel, waar de sterren dansen in een eeuwige symfonie van licht. De kracht van het universum ligt in onze ziel, verlicht door de wil om te veranderen en samen te werken. Laat de aanraking van de sterren onze gedachten en dromen magnetiseren.

Energie verdwijnt als rook zonder vlam, een kosmische dans die velen niet willen interpreteren. Het is triest om te zien hoe vitaliteit wordt verstikt door inschikkelijkheid en uitgekristalliseerde gevoelens. Maskers van politiek gemak verbergen de ware essentie.

O ziel van pure energie, verander jezelf in magie! Vlieg over geesten zonder stroming, waar de waarheid van de feiten en verandering constant zijn. Cycli waar iedereen doorheen gaat, maar nooit langs het pad van angst en lijden.

*Bevrijd jezelf als de wind, zet uit
als de lente, onderga de mutatie
van het leven,
Laat verandering je drijven.*

*Licht van het leven
Passies storten zich in waanzin, het instinct
om lief te hebben en bemind te worden,
Een eeuwige cyclus die ons geneest.*

Passies en teleurstellingen dansen in de geest. Illusies floreren, maar ware liefde is de zon die de mist verdrijft. Ik overstijg onwaarheden, ik vind het pad van het hart.

Op het gebied van liefde ontdekken we wie we werkelijk zijn. Liefhebben is begrijpen waarom er van ons gehouden wordt en tegelijkertijd die liefde beantwoorden.

gevoel. Het is een dans waarbij $1+1=1$, een verbintenis die de logica overstijgt.

In de kosmische dans van getallen is $1+1=2$ de wiskundige waarheid. Maar in de kunst van de liefde heeft de som alleen zin als harten, waarden en houdingen met elkaar in harmonie zijn. Moge balans het kompas zijn en eenheid de melodie die resoneert in het kompas van het leven.

De waarheid begrijpen als een bron van plezier is één manier, maar ligt ware vrijheid in individualistisch handelen?

Nadenken over het leven en zijn fasen... Ben ik logisch of onlogisch? Soms voel ik me een ezel, maar wie vergist zich niet af en toe? Wie zijn wij om te oordelen in het tijdperk van kunstmatige ezels? Laten we onze eigen conclusies trekken.

In de dans van het leven is waanzin slechts een masker. In een wereld vol snelle oordelen vindt de ware wijze rust in chaos.

Ik geef toe dat ik gek ben, ik heb van zoveel mensen gehouden... en dan? We zijn nooit compleet, we verlangen altijd naar meer liefde, meer en meer...

Liefde is een veld waar de rede verloren gaat en waanzin onderdak vindt. We zijn vrije vogels, vliegend door wolken van kwetsbaarheid en manipulatie. Mogen onze vleugels geleid worden door de waarheid van het hart.

Op het pad van de liefde vinden we de wijsheid van het leven. Liefhebben is een recht en een plicht, een licht dat ons wezen verlicht. Laten we elkaar liefhebben zonder tranen, met genegenheid en spontaniteit. Moge liefde de kracht zijn die ons leidt!

Op het hemelse podium danst de zon,

*Stralen van licht, jouw kunst bereikt.
Pure energie, moeder van de dag,
Het universum juicht je magie toe.*

Aan een verre horizon is het licht van liefde niet te zien, maar wel te voelen. Het verspreidt zich door aanraking, door de energie die verkwikt. Moge de vergelijking van liefde groeien: $1+1+1+1+\dots$ = oneindig.

Op het gebied van de liefde dansen magnetische krachten. Verleiding trekt verlangen aan en het hart verlangt ernaar elk moment te kennen en ervan te genieten.

Zonlicht en warmte, kracht in elke straal. Speeksel afgescheiden in een kus, gedeelde gevoelens. Vreugde op een verjaardagsfeestje. Jaren verstrijken, leeftijd vordert. Ouderdom brengt geduld, volharding is een prestatie. Opoffering en pijn, genezing door de dokter. Gezondheid is vitaliteit, energie die stroomt. Kracht en onmacht, frustratie en lijden. De val brengt duizeligheid, gekke duizeligheid. Gekte in het ziekenhuis, ziekenhuisopname en ontbering. Het verlangen om dag te leven.

Op onze levensreis is de wil om te winnen een constante strijd. We worden geconfronteerd met interne oorlogen, verlies en de eenzaamheid die ons vergezelt. Maar in de schepping en uitvinding vinden we de waarheid, ondanks de leugens en wreedheid van de wereld. Strafen berisping vormen ons terwijl we zoeken naar evenwicht en veiligheid. De instabiliteit en abnormaliteit van ziekte dagen ons uit, maar we blijven vechten, beschermd door de politie en onze eigen vastberadenheid.

Psychiatrie en therapie, een dans tussen illusie en werkelijkheid. Een verpleegster dient morfine toe terwijl we vechten tegen angst en vrees. De race van het leven is een adrenaline wedstrijd. Winnaars zijn zij die voldoening vinden in elke vraag. Nieuwsgierigheid voedt de ziel en plezier is de ultieme beloning.

Schuld en vrijheid dansen in gerechtigheid. Eerlijkheid schijnt, waarheid verlicht. Het onzichtbare wordt werkelijkheid in de verbeelding. Creativiteit vliegt, dromen rusten. Rust heerst, kalmte houdt aan. STOP.

Op de weg van het leven heeft elk symbool zijn eigen verhaal. Van het potlood tot het rubber, van de band tot de weg, we vervolgen onze reis. Overgang is constant: we werken, we veranderen, we schalen. Woorden en zinnen bouwen dialogen, onze uitdrukking in de wereld. In de natuur vinden we energie, licht en kracht. Moge de BLAUWE STRALING ons pad verlichten!

*Energie Revitalisaties
Ontevredenheid leven met tevredenheid,
Licht van voorspoed,
Ik heb alle kleuren om jouw wereld te schilderen.*

*Verlammend licht
Waarom stoppen als actie ons beweegt en transformeert? Emoties en gewaarwordingen zijn de polsslag van het leven. Reageren en reageren is de dans van het begrijpen. Geduld en intelligentie zijn de sleutels tot het begrijpen van anderen. Laten we confronterend zijn, maar met hart.*

Dat is de vraag: de energieën die ons verlammen loslaten of niet? Als kinderen zonder antwoorden zien we het onbekende onder ogen. Moed, vrienden! Het woord is een bevel, maar wie beoordeelt de rede? Wie bepaalt wat normaal is? Uiteindelijk niemand!

We hebben allemaal geloof, als een harp die alludeert en misleidt. Zwijgen is actie, geen naïviteit. Luister twee keer zoveel als je spreekt. Weersta de stilte, ze beantwoordt vragen. Kalmeer en luister naar de stilte in .

Als de bliksem op een dag zou inslaan... zou het dan vernietigend en lawaaiërig zijn, of helder en mooi? De kracht van het onverwachte, de schoonheid van het moment.

Elke straal is uniek, net als wij. Elk met zijn eigen licht en manier van handelen. Als het een straal was, zou het origineel zijn.

Elke straal heeft, net als wij, zijn eigen pad en actie. In een oogwenk kan alles veranderen. We kunnen het lot beïnvloeden, maar moeten we dat ook?

Nadenken over lotsbestemmingen en overtuigingen... Er wordt met een dobbelsteen gegooit. Je vraagt God

het maximum, maar het minimum komt eruit. Wie gooide de dobbelstenen? Ieder van ons heeft zijn eigen energie en manier van handelen. Gooi je dobbelstenen met geloof en doelgerichtheid!

Reflecterend Licht, de dans van reflectie in de geest.

Ik werd wakker in een nieuwe wereld, waar woorden de vleugels zijn die me laten vliegen. Het schrijven van dit boek is als het aansteken van een licht in mij, dat mijn wezen verruimt. Reflectie is de sleutel tot het verlichten van gedachten en het voelen van de transformerende kracht ervan.

In de onmetelijke oceaan van onze denkkeest varen we op stromingen van gedachten. De ziel is soms onrustig als een woeste zee. Ogen kruisen elkaar en onthullen complexiteiten.

In de chaos van de wereld stroomt energie, verontruste geesten laten sporen na. Stemmen weergalmen eenstemmig, woorden dansen in de kunst van het uitdrukken. Moge inspiratie ons leiden!

Het hart klopt in stilte, de aderen dansen op de maat. Onderdrukking fluistert in de schaduwen, maar gedachten zijn vrij.

Gedachten die dansen in de geest, herinneringen die komen en gaan. Haat beoefenen? Nee, dat is een pad zonder licht. Kansen komen niet altijd op het juiste moment. We lijden omdat we het toelaten, maar vrijheid van meningsuiting is een schat. Waarheid schijnt door eerlijkheid. Verschillende vormen van expressie, met zijn eigen schoonheid. Balans is goed zijn, het is innerlijke vrede.

Evenwicht is routine, nervositeit is chaos. Opmerkingen zijn onvermijdelijk, maar zuiverheid leeft in ons allemaal. De zon, een bron van energie, verlicht universele liefde en mededogen. Wat is abnormaal? Wanneer er niets gebeurt.

In de dans der zielen vergeten we omdat we dat willen, laverend tussen perspectieven. Ideeën zweven, overtuigingen. Het onherstelbare bestaat, zoals het onrecht dat ons raakt. Liefde, een bron van plezier, is een eenzaam toevluchtsoord.

Het geweten is als een lantaarn die onze reis verlicht. We hebben allemaal onze ondeugden en angsten, en soms praten we onzin. Maar het is

Het is belangrijk om te onthouden dat toegeven aan ons verdriet ons sterker maakt. Verberg niets, wees authentiek.

We zijn allemaal kwetsbaar, maar in de gloed van vriendschap vinden we kracht. Kansen kloppen aan de deur, open ze met moed. Niemand hoort bij iemand, maar iedereen heeft het recht om te schitteren als sterren aan de hemel. Een vriend is weerspiegeling van onszelf, een ander zelf dat ons het gevoel geeft compleet te zijn.

We hebben allemaal het vermogen om lief te hebben en geliefd te worden. Liefde verlicht ons leven en leidt ons. Dit gevoel respecteren is essentieel. Heb elkaar lief, want liefde is de kracht die ons verbindt en doet groeien. Woorden kunnen een kruispunt van gevoelens zijn, maar er is altijd een logica in het vermijden van lijden. Onthoud: "Wat de ouderen hebben is geen wijsheid, maar voorzichtigheid." Luister en leer!

We hebben allemaal de macht om te kiezen tussen goed en kwaad. Het leven is een school waar waanzin gezond kan zijn en kennis de sleutel is. Ik verander voor jou, voor mij, voor degenen die van me houden. Evoluëren is veranderen.

*Elektriserende associaties
Ik voel, reflecteer, begrijp en vang! Ik adem
de hele dag energie uit!
Licht trekt aan!
Macht is kennis!
Weten is leren, leren is ontdekken en voelen!*

Voelen is reflecteren Begrijpen is leren Leren is realiseren! Het Ik realiseren! Ik ben, jij bent, Hij is, Wij zijn, Zij zijn! We zijn allemaal Ik! En ik ben Zij! En zij zijn ons!

*Wie zijn wij?
We bestaan, daarom zijn we. Gemaakt door het licht van het leven, tussen verbeelding en werkelijkheid. Dualisme tussen verlangen en feit, het interpreteren van onze eigen werkelijkheid.*

De realiteit om ons heen, waar we groeien en evolueren! Transformatie en innovatie, cycli van verandering en overgang. Barrières overwinnen, naar nieuwe stadia gaan!

Cycli en moeilijkheden overwinnen!

Een draaikolk van uitdagingen, echt of denkbeeldig, gecreëerd door de interactie tussen het onderbewuste en het bewuste.

Bewust en realisatie, onbewust en projectie van het zelf! Bestaan is de reis!

Wij zijn EEN, een wereld van wezens, een ik getransformeerd in WIJ! Ik besta, daarom bestaan wij! Ieder van ons werkt in op de wereld en op elkaar. Jij handelt op hen, en zij zijn de wereld!

Wezens, levend of levenloos, zijn licht en vangen licht op. Licht is energie, energie is kracht. Kracht is verlangen, verlangen is willen. Willen is echt. We kunnen allemaal de werkelijkheid aanraken. De werkelijkheid is feiten en gedrag. Gedrag is actie.

Actie is het antwoord op de wereld! Transformatie is verandering. Verandering is echt! Permanent verlangen, altijd dromen. Er is niet wat we willen in de wereld, maar we blijven proberen!

In de onophoudelijke zoektocht naar wat niet bestaat, vinden we alleen wanhoop en lijden. Verlangen naar het onbereikbare is een weg naar ongeluk. Echt geluk komt voort uit de vervulling van mogelijke verlangens.

De wereld is vol mysteries en krachten die we niet kunnen bereiken. Deze spirituele gevoelens, die ons ons ware zelf laten voelen, lijken misschien onwerkelijk, maar ze maken deel uit van ons bestaan. Zelfs in een depressie is er een licht dat ons leidt. Laten we leven met spirit en schoonheid vinden in het onzichtbare!

Geest: de aanleg die ons leidt! Motivatie: de kracht die ons drijft! Impuls: de energie voor actie! Actie: de actie die transformeert! Actie: de impact op anderen! Anderen: zij, hen en ik! Ik vs zij: de wereld die ons uitdaagt! Wereld: een sociaal podium! Leren: het gedrag dat we aannemen! Presentatie: van de kennis die we verwerven!

Kennis is het wapen dat ons verlicht op het levenspad.

Delen is leren, leren is leven. Interactie is de dans van het universum, waarbij elke stap een nieuwe ontdekking is.

Inwerken op de wereld is transformeren! Kennis is evolutie en evolueren is kennis hebben. Weten is weten hoe te transformeren! Kennis transformeren in een multiculturele wereld van oneindige wijsheden. Het onbereikbare oneindige is onze horizon!

Inwerken op de wereld is transformeren! Kennis is de sleutel evolutie. Kennis hebben is in staat zijn om te veranderen. Kennis omzetten in actie creëert een multiculturele wereld van oneindige kennis. Oneindigheid is onbereikbaar, maar elke stap is een prestatie.

Wijs zijn is een utopie, maar het is in de wil dat we innerlijke kracht vinden! Het zelf transformeert de wereld en de wereld is ons in transformatie. Wij zijn degenen die de wereld transformeren, met rede en rechtvaardigheid!

Rechtvaardigheid en gelijkheid zijn grondrechten! We moeten handelen met ons geweten, gebaseerd op de realiteit. Verbeelding is krachtig en geeft ons vrijheid. Weten is de wereld om ons heen interpreteren. Laten we een betere toekomst creëren!

*Interpreteren is aannemen,
aannemen is een
verplichting, een verplichting
is een pact, een pact is een
eed,
Zweren is trouw, trouw
is waarheid, waarheid is
één,
Ik ben er een,
We zijn één wereld.*

Groeien is zijn, bestaan is een feit. Wij zijn de wereld, levende en levenloze wezens. De wereld wordt getransformeerd door ons en door hen. Voortdurend in ontwikkeling! Weten is weten en weten is groeien.

Ervaren is de wereld voelen! Voelen is de ziel kennen! Vrijheid om te kiezen wat we willen ervaren. Respect is een recht, maar

ook een plicht! Als we niet weten, transformeren we niet. Kennis is macht, verworven door de verschillende zelden van de wereld!

Weet je het niet? Vraag het anders! De ervaringen van anderen zijn lessen voor ons! Er zijn dingen die al getest zijn en niet goed zijn! Levenswijsheid komt van gezond verstand en gedeelde ervaringen! Laten we samen groeien!

Interactie is transformatie! Vriendschap is onze kracht, medeplichtigheid onze gids. Samen delen we waarden en beïnvloeden we de wereld. We maken allemaal deel uit van iets groters. Laten we actie ondernemen en onze omgeving veranderen!

*In het tapijt van verandering
verschuiven werelden en
evolueren ze opnieuw. We
omarmen transformatie,
een nieuw zelf, een nieuw wij, een
nieuw zij. Een nieuwe realiteit breekt
aan,
echoën de fluisteringen van morgen.*

De transformatie van de wereld ligt in ieder van ons. Een nieuw ik, nieuw wij, een nieuw zij. Samen creëren we een nieuwe realiteit.

*Verlangen naar een kus
Geef me een kus... zoals alleen jij die kent! Verborg, zacht,
teder... smaakt naar jou!
En ik geef je er een kus van mij voor terug.*

Slapeloosheid, mijn metgezel 's nachts. Ik wil niet slapen, ik wil elk moment intens beleven. Ik trotseer dit obstakel met de moed van slapeloosheid.

*In de schaduw van de wolf,
verloren maar gevonden.
Bescherming is een optie.
Sterke chemicaliën,
water,
voedselvaardigheid.
Duik in de schaduw,*

*avonturen op hem
wachten, landt hij in
Caricuao. Beschermd,
ja,
maar alleen in houding*

Vandaag schrijf ik in de geest van de Wolf van Caricuao, die zijn wilde wereld onder ogen ziet en interpreteert. Een onafhankelijke, loyale en eerlijke vriend, met een woest maar liefdadig karakter. Een embryo van het leven, gevormd in de straten van Caricuao, waar ik de waarde van vriendschap leerde kennen. Een trouwe metgezel tijdens het reizen en delen, altijd met genegenheid en stilte. Ik leerde de schaduwen van de straten van Caricuao en hun gezelschap kennen.

Enigmatisch als de nacht, maar met een dorst naar leven en vrijheid. Ik en Sombra Wolf, vrienden in de vrijheid die Moeder Natuur ons gaf. Havana Club in de essentie van de revolutie, samen in een eenzaam pact. Lang leve de waanzin!

Jogo do Galo: een dans tussen woorden en gevoelens. Met respect en dankbaarheid, wat vind jij van mij en ik van jou? Misschien begrepen we elkaar tussen de regels door. Overwegingen gemaakt, de woorden zijn welsprekend... Een geschenk op het juiste moment uitgepakt... En nu, massa of de haanwedstrijd? De verschrikkelijke vraag is gesteld!

Reflectie tot extase, echo van de stilte die ons verwijdt. Daden zijn woorden van pijn, obstakels overwonnen door de chemie van het zijn. Hemelse lichamen bloeien perfecte liefde.

Op zoek naar het klavertje liefde, waar de rijkdom bestaat uit het begrijpen van veelzijdige zielen. Elke ontmoeting is een toename van het verlangen naar mededogen en tederheid. In de cirkel van het leven gaat het ene en ondeelbare zelf niet verloren in vluchtige verlangens.

De gouden ring, symbool van geloof en respect, is slechts een illusie. We zijn wilden, gedreven door het ego. Elke botsing van ideeën zet de geest in vuur en vlam. Gezond verstand is de sleutel tot het harmoniseren van jezelf en de ander. Toegeven of opdringen? Afwijzing is gemakkelijk, maar ware wijsheid ligt in acceptatie.

Liefhebben is meer dan het zelf voelen, het is de ander voelen. In onze

Instinctief gedrag, het "ik" overheerst, maar harmonie ontstaat wanneer we ons verbinden met andere wezens. Hoeveel "ikken" moeten we verdragen voordat we toegeven aan de ander?

In het labyrint van zichzelf weerklinkt eenzaamheid. Op een dag breekt het pantser van egoïsme en onthult de lege spiegel. Zelfliefde creëert geen ware liefde. Alleen liefde overwint alles.

Het leven is een tuin vol kleuren, waar verlangen en verlangen samen dansen. Hoe perfect zou het zijn als je hier was, dicht bij me. Maar de bloemblaadjes vallen en ik blijf hopen op een reinie.

Bruine ogen, olijven uit de zee, jij bent de muze die mijn hart doet zingen. Als ik aan je denk, kan ik alleen maar denken aan de schittering die me doet dromen.

Ik ben ontwaakt uit de duisternis, zonder verlangen. Passie en verlangen omhullen me. Sterke kussen en knuffels, allemaal zonder te vragen. Liefde, genegenheid, medeleven, zonder pijn. Geven zonder te eisen. Zoek naar de schat, niet van goud, maar van blijvende liefde.

Je wist dat ik het voelde, maar ik zei het niet. Er groeide iets dieps, een liefde die niet vertaald kon worden. Als een zonsopgang verlichtte het het hart zonder angst. Ik had lief zonder te zien, verwarmende eenzaamheid.

Je was daar, bij het raam, ik kon je parfum van sandelhout en jasmijn ruiken. Gisteren hetzelfde, vandaag speciaal. Oog in oog, het deed pijn en het was essentieel. Ik ademde voor jou, ik zag je niet, maar je was er, ver weg en aanwezig. Ik nam je mee naar de zee, je kende de zeelucht, de vochtige adem en vreugde.

Ik steek een sigaret op en laat mezelf... Tussen regels en ideeën raak ik de weg kwijt. Begrijpt iemand het of is het allemaal zo vaag?

De sigaret is uit, maar de vlam van het schrijven brandt in mij. Zou het kunnen dat iemand me leest en vreugde vindt in mijn woorden? Ik heb een nieuw, concreter pad gekozen, waar liefde en begrip de leidraad zijn. Mogen lotsbestemmingen gekneet worden door de geest van liefde en mogen liefdevolle woorden weerklinken als bakens van hoop.

Op zoek naar woorden die omarmen, zonder conflict, alleen liefde en vertrouwen. Ik wil direct zijn, maar altijd spontaan, lezer en schrijver verenigend. Zinnen die verbinden, nadenken en mediteren. Zullen we samen deze reis van vriendelijke brieven maken?

Denken is een uitdaging die ons naar het absurde brengt en ons laat bestaan. Ongewoon zijn is het geduld hebben om te lezen en na te denken. Ik lees weinig, maar als ik lees, denk ik na. Ga de uitdaging aan: lees en blijf DENKEN. Ik ben dankbaar dat iemand ook nadenkt.

Misschien jij het niet, maar ik wel. Als regen die in steen sijpelt en zich met aarde en zand verbindt. Een harde en effectieve relatie. We lopen erop, op de solide eenheid.

Gevoelens van regen op steen. Een sterke band, verenigd door aarde en zand. We lopen erop, zonder ruimte voor meer. Een effectieve relatie, zoals de natuur.

Metselaars en stenen, kneedbare harten, gevoelens bij elkaar. Liefde is de mortel die ons samenbindt, sterk en solide als een lego pad. Het leven is slijtage, maar samen zijn we sterk. Lapidair of passend, wij zijn stukjes in de wereld.

In de grote puzzel van de Aarde heeft elk stukje zijn plaats. We zijn allemaal essentieel, elk met onze eigen unieke vorm. Samen vormen we het hele plaatje. Harmonie ligt in de paden die we volgen en de verbindingen die we creëren. Laten we samenwerken voor een wereld van liefde en eenheid!

Hoe kunnen we onszelf zijn als anderen zich verstoppen? Voelen is bestaan, maar delen doet ook pijn. Waarom dingen ingewikkeld maken? De waarheid is ons gezicht, ons gezicht. En als we iemand leuk vinden...

Laat je gezicht zien, geen filters. Geld kan mij niet kopen en ik wil niemand kopen. Ik ben tegen de euro, voor het gezicht met gevoelens. De kroon is geen vervanging voor het gezicht. Lijden is bestaan.

Dezelfde pijn, dezelfde vurigheid, het was liefde! We zijn sterren in een stomme film, maar onze passie is een eeuwig lied.

Dezelfde weg, hetzelfde pad. We kijken naar elkaar en zien een gedeelde toekomst. Jij zucht, ik zucht. Samen projecteren we dromen, zien we angsten onder ogen. Het leven is hard, maar alles past in onze ruimte.

Je weet dat ik dat doe, zelfs als ik dat niet doe. De verbeelding vliegt, zonder grenzen, zonder barrières. We zijn samen, gescheiden maar verbonden. Jij handelt, ik reageer. Jij lacht, ik lach. Perfecte harmonie. Hoe ik je wil, hoe ik naar je verlang. Eén kus en ik reis...

Maar ik zal niet vallen of gewond raken. Jij bent de remedie voor mijn verlangen. Ik beloof dat ik je zal ontmoeten, alles zal ontdekken en niets zal weten. Ik zag je, ik voelde je, jij voelde mij ook. Ik wil je dichtbij, altijd dichtbij me. Ik zal de rel overwinnen, maar er is geen strijd. Omdat je wilt zien, zelfs zonder te kijken. Ik weet het, ik verbeeld het me. De verovering is echt, keizerlijk. Het was geen verbeelding, het was zicht.

Nul of Nul: De eeuwige zoektocht naar geluk!

We bereiken een wens en voelen een vleugje vervulling... maar dan roept ambitie ons naar de volgende droom.

Het ene moment gelukkig, het andere moment gefrustreerd... het leven is een cyclus prestaties en nieuwe verlangens.

Oh, Mr Geest, geef me niet gewoon drie wensen... ik wil er één!

Geluk is vergankelijk, maar de wil om ernaar te verlangen is oneindig.

Achter schoonheid schuilt karakter! Die kracht die ons drijft om ons persoonlijke idealisme te volgen. Verdedig je ideaal! Individualiteit is het verschil dat onze houding kenmerkt. Trots is de natuurkracht die ons in staat stelt uniek te zijn. Wees bijzonder!

Geloof het maar niet... op een dag zul je vallen. Maar we verdragen, we houden vol, we houden van en we vechten. Opstaan met geloof. Vallen zonder te willen gaan, vallen zonder parachute. Helemaal kapot van schuld, zonder excuus. Sorry. En !

Prinses van mijn tuin, je groen en bruin betoveren. Ziel in vuur en vlam, ik wil je als iemand die ademt. Vrolijke goudsbloem, jouw kleuren helen.

*mij. Glanzend figuur, mijn fascinatie. Mooi haar schept banden in mijn hart.
Dankbaarheid voor deze passie die me naar het paradijs brengt.*

*Ik zag je in de menigte,
Ik keek naar je en de tijd stond stil in contemplatie. Ik
merkte je essentie op, zo puur, zo mooi, ik keek nog
eens, en de magie werd onthuld.
Ik zag het weer, elk detail een genot, ik hield van wat
ik zag, zonder enige verbazing.
Ik hield van je wezen, zo uniek en zeldzaam,
Ik hield van je in een oogwenk, zonder er een
moment over na te denken. Het was een gebaar
van liefde, zo eenvoudig en oprecht als een gedicht
geschreven in het etherische.*

*Je stond zo, op het punt om te vallen,
vroeg ik, ik wilde voelen.
Je zei: 'Doe niet zo, we zijn hetzelfde,
één einde.*

*Als je je verloren voelt, herinner je dan dat ik je startpunt ben. Het leven is
een kaart waar we elkaar ontmoeten en ik heb tegen je gezegd: "Welkom op
de reis!"
Reken op mij, ik ben hier in je schuilplaats. Een kusje en alles komt goed.*

*Verbeelden zonder te creëren, schrijven zonder te lezen. Luisteren zonder te
luisteren, studeren zonder te onthouden. Zien en voelen, loslaten. In letters,
woorden, zinnen, gedichten. Bij mij is alles een thema.*

*Vandaag voel ik me actueel en modern, zonder verleden. Ik vergeet alles en doe
alles opnieuw in het heden. Ik kijk je in de ogen, ik zie je, zonder ironie. Ik ben
spontaan, feitelijk, punctueel en up-to-date.*

*Vandaag was zo Vergeet het, doe het zo. Hoe zou het zijn zonder het moment
ervoor? Het komt van binnenuit, ik kijk naar buiten. Ik besta en zie mezelf in het
nu. Het moment is weg, het voorbij. Ik hoef alleen maar naar het heden te kijken,
het moment onder ogen te zien.*

Een woord ontstond bijna uit de handeling van een enkel feit. Wil en plezier,

gewoon door te schrijven. Schrijven is geboren uit energie en vreugde. Een man die zijn dagelijks leven leeft.

Het drijft en vervaagt bijna, woorden komen voort uit de daad, de wil van een plezier: schrijven. De energie en vreugde van het dagelijkse leven. Serene tranen lopen over de wangen van degenen die zichzelf soms verliezen, maar ernaar streven zo zoet te zijn als een kers.

Woorden dansen, soms onnozel, soms helder. Interieur in vuur en vlam, een reis naar de diepte, een keerpunt in je wereld. Ik zie met een diepe blik.

Ik weet wat je voelt, waar je bang voor bent, wat je wilt. Op die eenzame nachten is er passie en verlangen. Je sluit je ogen en droomt. Ik? Ik denk aan jouw glimlach, wachtend op moed.

Aan de oever van de rivier, waar de glimlach de steen ontmoet en het water danst, ontdekken we de puurheid van waanzin. Wat van ons is, neemt niemand ons af.

Zitten, nadenken en schrijven. In het aquarium van de verbeelding, waar ik zwem en dromen inadem. Op een dag, zonder grenzen, zwemmen en dromen.

*Hallo,
Ik zie dat je er bent, hoe
voel je je? Ik ben min of
meer, jij praat, ik luister.
Ik zie de ais van je minder,
maar nooit minder!
Ik voel je geest, positief
en creatief, nooit
negatief, altijd
constructief.*

Bij verlies ik het vertrouwen, maar iemand pakt me vast en zegt "Hallo". Ik vraag hoe het met je gaat en zelfs met een "" kan ik zien dat je positief en creatief bent. Ik voel de klauw die me beschermt, iemand die me nooit vergeet. Ik wil dat je gelukkig en vrolijk bent, net als iedereen in deze evoluerende bevolking.

Ik keek vooruit en zag jou daar. Het was magisch, alles wat ik wilde. Het was jij, alleen jij. Alleen jij en ik, gelukkig. De regen viel, het bracht ons samen. Nat, verliefd, overspoeld met druppels magie. Pure vreugde.

Telkens als ik schrijf, zie ik jou. In de toekomst en in het heden, ik wil jullie voor altijd. Verenigd, meer dan vrienden. Navel aan navel, lippen aan lippen, lichaam aan lichaam. Altijd samen.

Het was iets wat ik zag maar niet zei. Iets wat ik wilde en voelde. Een sterke verbinding, zonder kwelling. Ik plaatste je in mijn verbeelding, de creatie van iets moois, in gele tinten. Zoals de zon die nooit uitgaat en de hele dag energie uitstraalt.

Als het licht , duik ik in de duisternis. Alles wordt getransformeerd, de verbeelding neemt vleugels. Obstakels zijn dansende schaduwen, de show begint. Ik doe het licht aan, de droom gaat verder... tot wanneer?

Denken is een kunst, elke geest een universum! Allemaal uniek, allemaal verbonden.

Ik vaar in duisternis, een passagier van tijd, niet van lichte liefde. Lichaam in slaap, emoties gebroken door geluid. Ik ontspan, luister, kom weer tevoorschijn. Vergeten spanning te verlichten. Gestopt, vastgebonden, maar er is altijd een oplossing. Ik reageer niet, ik handel. Ik neem de leiding over de situatie. Een belediging die het lijden opheft.

Ik dacht, ik droomde, ik werd wakker... Ik zag je in een droom, een prinses van charme en schoonheid. Jij bent de inspiratie die mijn hart doet kloppen zonder harnas.

Je was slaperig, je opende je mond, je viel in slaap. Ik dacht aan jou, daar, naast je. Achterover leunend, liggend, vroeg ik om een kus. Je vervulde een wens. Ik wilde bij je zijn, ik merkte dat ik van je droomde...

Sereniteit van de azucena, jouw parfum betovert me en leidt me. Op het dak, onder de sterren, verlies ik mezelf in jou.

Je laat me glimlachen en voelen, het is zo goed om mezelf verder te laten gaan. Bloembladje van azucena, jouw parfum verleidt me en leidt me naar jou.

We zitten op je dak, kijken naar de sterren, ik verlies mezelf in jou. Je bent zo aardig, een van de duizend, of liever, oneindiger. Wat ik voor je voel is magisch, onmogelijk te meten.

Ik reisde tussen de sterren, onder wolken, onder hemelen. Mars, waar liefde bloeit. Jupiter, waar verlangen groeit. Mijn wezen vliegt van planeet naar planeet met een pen.

Er was kracht en energie, vreugde die ze doorgaf. Liefde in de vorm van een bloem, bewegend als een zonnebloem. Een droom, een prestatie, alles met passie. Het was grandioos, verbazingwekkend, kortom heel liefdevol.

Ik keek uit het raam naar de verre horizon. Ik zag jouw ster twinkelen. Maan, ons landschap, onze reis. We reisden samen, we overwonnen dromen. Onder de zee en over het land, het was alleen maar maanlicht.

Verlangen is je hier willen hebben, je willen ontmoeten, van je houden zonder je te zien. Je aanwezigheid voelen met alle vijf zintuigen: je zien zonder er te zijn, je ruiken zonder je te ruiken, je horen zonder geluid, je proeven zonder je te proeven, je aanraken zonder je aan te raken.

Inspiratie is als de zon: soms schijnt ze, soms verstopt ze zich. Schrijven is een uitdaging, maar elk woord is een lichtstraal. Ik houd vol, zelfs als creativiteit ver weg lijkt.

Ik was opgenomen, bijna verdraaid, in een wakende droom. Creëren en leven mijn wezen, dat is wat wezen is.

Weet je ?

*Er zijn dingen die de wereld veranderen,
dingen die gewoon dingen waren,*

Nu roepen ze duizend en één sensaties op.

*Als ze transformeren, zijn ze echt, maar
ooit waren ze iets...*

Ah, de dingen van het leven!

Het was mist in de lucht, onder degenen die vliegen, een droom die zweefde. Figuren om te overwinnen, zonder angst, in het maanlicht. Kapitein van de zeeën, alles bij de hand, op de reis van de verbeelding. Een slag gewonnen, een echte prestatie.

Als dit op een dag voorbij is, wat een vreugde zal dat zijn! Ik sluit deuren, open ramen en vlieg onbevreesd onder het paradijs. Losse noten in een warme atmosfeer, lelies en goudsbloemen in bloei. Vochtige aarde, een hulpeloze gloeilamp klampt zich vast aan de rede. Spanning stijgt...

Gevoelens verstrengelden, tranen en spijt. Ik schreef zonder begrip, maar ik voelde diep. Ik zag alles, maar keek nergens naar. Ik huilde omdat ik mezelf gaf zonder jou te verlaten. Passie doet pijn ontvlammen, een nee kan bevrijdend zijn. Het hart klopt, zelfs op afstand, sterk. Berooid of niet, we zijn allemaal mensen.

Kortom, alles heeft een einde en een begin. We houden van en wijzen af, want alles bloeit en verdwijnt in een oogwenk. Leven is wispelturig, een moment in een tegenslag. Je hoeft alleen maar te geloven om herboren te worden.

Tussen zijn en niet zijn, leidt liefde de weg. Ik loop omdat ik dat wil, ik leef omdat ik besta. In de beweging van de gedachte ben ik vrij en aandachtig. Zelfs als ik stilsta, ga ik vooruit.

Ik geloof niet in bijgeloof, maar in de kracht van de mens en zijn creaties! Van ionen tot raketten, alles is mogelijk als je bedenkt en creëert. De echte magie zit in de onzichtbare energie die de wereld beweegt!

Liefde is een diep mysterie, waar pijn en plezier dansen in een eeuwige symfonie. Voelen is leven, beschermen is liefhebben. Zelfs in pijn bloeit liefde op, omdat het uit het hart komt.

In jouw ogen zie ik de zee, elke wimper is een golf, elke traan een schelp. Ik struikel over sterren, een korrel voedt mijn hart.

Ik heb geleden, maar ik beseft het niet, of misschien begreep ik niet

*wat ik meemaakte. Ik glimlachte zonnebloem,
verheug je en schijn in de zon.
Bevrijd jezelf, laat je schoonheid zien.*

*Angsten, iedereen heeft wel een
beetje.*

*Het was iets dat bewoog.
Ik kon niet zien hoe het gebeurde.
Kwelling voor een moment,
geconfronteerd met een traag
gemompel. Nu lachte hij niet, iemand
zag het,
Een man, de figuur die weifelde.
Alleen omdat hij keek, merkte niemand het.
Stilte bestendigd.*

*Bevroren gevoelens op een eenzame weg. Met alles en niets, één in niemand.
Nooit voorbij, maar als iemand schoot ik tekort.*

*In mijn ogen schitterde zekerheid, maar onzekerheid deed me struikelen. Op
het verlaten dak vond ik pijn en angstig zicht. Ik viel, maar in nederigheid
schuilt schoonheid in menselijkheid.*

*Stilte is een stem die luid spreekt, een melodie die weerklinkt in de ziel. Wie
luistert naar het onuitgesprokene vindt vrede, want in de sereniteit van de stilte
openbaart het geluk zich.*

*Op een dag werd ik wakker, de vreugde glipte weg, morgen zou het beter worden.
Stilte spreekt, verontrustend, en de mens is verdrietig, gewoon omdat hij bestaat.*

*Steek je hand uit in de duisternis van eenzaamheid. Zeg geen nee tegen een
broeder, want het is niet tevergeefs om je hart te raken.*

*Als eenzaamheid gewoon alleen zijn was, zou er geen medelijden zijn. De ziel
vindt haar eigen echo in de leegte.*

*Zittend op de rotsen
Ik schrijf je wat ik nooit ben vergeten:
Je glimlach, je gezelschap. Toen ik
alleen was, dacht ik aan jou,
En als ik eraan terugdacht, voelde ik me goed.*

*Dromen is varen op zeeën van illusie, terwijl wakker worden ankeren in de
werkelijkheid is. Dromen transformeren ons niet, maar ze brengen ons naar
plaatsen die de rede niet kan bereiken. Is het de moeite waard om te dromen?
Of is wakker worden de echte schat?*

Donkere nacht, diepe stilte. Maar er is altijd een ster die schijnt, een vriend die schijnt. Zelfs in de moeilijkste tijden is er hoop en vertrouwen. Een ware metgezel die ons omhoog trekt. We zijn nooit alleen.

De mens, altijd verrassend, van geboorte tot dood. Hij laat iets anders gebeuren, zelfs zonder te weten waarom. In zijn essentie straalt hij als maanlicht, dat zelfs de hevigste omgeving verlicht. Hoop leeft voort, er is altijd iemand die je kunt vertrouwen. Een echte vriend, die ons aanmoedigt en omhoog trekt. Ongeacht het moment, zelfs het laatste.

*Sprankelende ogen,
Een ster aan de hemel, passie die
ontwaakt.
Hoop is geboren, ware metgezel,
trouwe vriend.*

Als ik de horizon zie, waar ik wil zijn, wil ik dat je met me meegaat, hetzelfde pad deelt. Op deze rol staat geschreven: jij bent mijn schouder om op te leunen, iemand bij wie ik wil zijn. Altijd verlangend naar die plek die we gaan veroveren, verlicht door ons maanlicht en dezelfde ster, die altijd schijnt.

Op zoek naar begrip, door de schaduwen van het onbekende. Is het genoeg om te weten om te begrijpen? Waar is het allemaal begonnen en waar is het allemaal geëindigd?

Ik wil dat je weet dat wat er ook gebeurt, onze liefde altijd bij je zal zijn. Het is niet alleen passie, het is een eeuwige verbintenis.

De nacht is mijn stille metgezel. Ze bewaart geheimen en sensaties, altijd luisterend, nooit sprekend. Ik laat me meeslepen door de muziek en ontspan in de diepte van de nacht.

Vrijheid is een verademing! Om je banden te voelen ontrafelen, je knopen los te maken... Vrij zijn is de wereld ervaren van

natuurlijke en sensuele manier. Laten we de spanning achter ons laten en de lichtheid van het leven omarmen!

Elk woord dat geschreven wordt, is een stukje van mezelf. Gevoelens stromen als een rivier van inspiratie. Ik hoop dat als je leest, je het plezier voelt dat ik beleef aan het schrijven.

We voelen ons eenzaam, doelloos, gedesoriënteerd, op weg naar de vergetelheid. Onze adem verliezen, willen geloven. Iedereen krijgt ermee te maken terwijl hij leeft.

Een verloren blik, een eenzame zucht. Sigarettenrook danst terwijl de tijd wegglijdt. Elk trekje, een onophoudelijke zoektocht. We hopen dat deze verslaving verdwijnt... verdwijnt.

Er is een magische dag gebeurd! Het resultaat van inspanning en doorzettingsvermogen, een positieve instelling bracht iets buitengewoons teweeg. Om beter en meer te zijn dan overwinnaar, overweldiger, overwinnaar van de dageraad. Alles in mijn handen, geen addertje onder het gras. Gelukkig zijn, gewoon omdat ik dat wilde!

Als een bloeiende bloem ben ik vandaag herboren om te leven. Op een willekeurige dag, maand of eeuw ben ik voorbestemd voor geluk. Om het ongehoorde te horen, om het te leven, om te zijn waar ik nog nooit ben geweest. Het banale veranderen in iets buitengewoons, met de lichtheid van een gedicht.

Het zit al in het onbewuste, het liegt niet. Ik ga door, bewust. Leven is geloven, verbeelden is de werkelijkheid veroveren. We zijn vrij, geen slaven van ondeugden of deugden. Spring, ren, vlieg! Laat je hart snel kloppen, bereik opperste vrijheid. Zijn is vrij leven.

In de race van het leven is elke tegenslag een opsteker, elke langzame stap een prestatie. Vrijheid is het zusje van eenzaamheid, maar het is in eenzaamheid dat we de kracht vinden om eerste en laatste te zijn. We zijn nooit echt alleen, omdat we het leven voor ons hebben. Rennend om te leven, winnen we door te verliezen. Gelukkig zijn is het doel.

Ik mediteerde in de stilte van het nietsdoen, op zoek naar sereniteit in eenzaamheid. Het geluk is niet daarbuiten, maar in onszelf, waar rusteloosheid niet reikt. Ik vond voldoening in het omarmen van mijn eigen gezelschap.

Het is geen autisme, het is zelfkennis.

6TAR Daar...

Om er te zijn zelfs als je het niet vraagt, om je te vergezellen op onnodige momenten, om de onzichtbare aanwezigheid te zijn waarnaar je verlangt, Om bij je te zijn, zelfs op afstand. Om er te zijn wanneer je me niet voelt, Om je stille roep te beantwoorden, Om de gedachte te zijn die je troost, Voorbereid op wat er ook komt.

Je inbeelden en er zijn, zelfs zonder het te willen, de reden zijn zonder uitleg, gewoon omdat. Van je houden in aan- en afwezigheid, bestaan omdat jij bestaat,

Om van je te dromen en altijd hier te zijn.

Moge ik er altijd zijn...

Ah, die magie in je ogen, die sprankelende glimlach die me verleidde! Jij was degene, mooi en sensueel, de vrouw van mijn dromen. Ik kon de charme voelen ons dagelijks leven... Hou je van magie? !

Op een dag stelde ik me alles voor wat ik niet weet. Angstige dromen, reizen in stilte. Lijden genegeerd, moed afwezig. Kijken en zien, iemands welzijn. Wat wij hebben is zeldzaam, één uit honderd.

Denken en roken, een interne strijd. Elke minuut is een verovering, maar de verleiding blijft. Schrijven als bevrijding, maar het verlangen ligt op de loer. De tijd schrijdt voort, de strijd gaat door. Overwinning is volhouden, zelfs wanneer het gemakkelijk is om op te geven. Energie dooft nooit, transformatie is onvermijdelijk. Een sigaret, een moment van aarzeling, maar vastberadenheid overwint.

Als een zeemeeuw de lucht doorkruist, zal ik hem vragen je terug te brengen... Ik verloor alles toen ik niets wilde. Hoe zou ik zijn zonder jou? Ik wilde een vulkaan zijn die je hart in beroering bracht, deze gigantische, triomfantelijke liefde. Geluk, sterker dan elektriciteit, een stroom die ons verenigt en nooit scheidt...

Op de brug over de rivier drijven herinneringen als bladeren in de wind. Het verleden is begraven, maar zoete woorden duiken weer op, geschilderd op het canvas van de geest. Zij was het, de levende kunst, het gezicht dat de tijd niet kan uitwissen. #

In de dans van het licht onthullen schaduwen zich, een gezichtsloze figuur verbergt zich in de nacht. Gefluister van angst, maar alleen in het licht leeft het. Verschijning die verdwijnt, diep mysterie. Vriend van de duisternis, een vluchtige droom.

In de golven van het leven verbergt groen zich, blauw vervaagt. Rood komt tevoorschijn, waarschuwend voor principes. Tussen stille kreten en magische woorden wordt een literaire muur gebouwd. Tranen en schrijven stromen, revitaliseren de ziel.

Vertigo van de ziel, een sprong in de eeuwigheid. De val is nog maar het begin, het natte asfalt glinstert op de weg. Het hart gaat tekeer, de reis gaat snel. Op weg naar boven staat de tijd stil. Een onsterfelijk moment, de pirouette van het leven.

De trots om jezelf te voelen terwijl de ander lijdt. In de schoenen van anderen staan, ik hoop dat je nooit lijdt. Obstakels wekken trots op, maar geloof in mij wordt geboren. Ik kwam naar deze wereld om tot het einde te vechten en voor jou te zorgen. De ander en zijn wereld kennen is de echte reis.

*Schermen, de kunst van het voelen, slagen die komen om te verwonden.
Intense strijd, aanhoudende pijn,
Maar de vechter staat op,
overwint pijn, schreeuwt liefde uit. In de hoogte, glorie straalt, overwinnaar en overwonnene glimlachen.
Iedereen die vecht verdient het om te winnen, de overwinning waarnaar ze verlangen, om te schitteren.*

Een betraande, frivole en schrijnende dageraad. Maar de zon, met haar warmte, verdampt het verdriet. De wolken fluisteren: "Glimlach". De ochtend is herboren en belooft een nieuw begin.

Eenvoud is de sleutel tot het ontsluiten van het potentieel dat in ons schuilt. Met moed en doorzettingsvermogen voedt hoop het pad.

De mist trekt op en de wil om te overwinnen komt naar boven. Het is tijd om van jezelf te houden, om vooruitgang te boeken in de strijd van het leven.

Met elk schot passen we de hand van het lot aan. We bevrijden onszelf van de banden van het verleden en omarmen het magische heden.

Vreugde en verschil komen uit de geest, waar alles gebeurt. Het is gewoon tijd om te bloeien.

In het web van het leven danst de spin. De dood is slechts een cyclus, geen einde. Laten we een mooie samenleving weven waar evolutie constant is. Wees niet bang voor de spin, maar omarm de constructie.

In LuzesCafé, tussen de geur van gebrande koffie en sigarettenrook, vind ik mijn ruimte. Hier is elke dag een lege pagina waarop ik schrijf, creëer en zwerf. Ik droom van 2000 uur aan woorden die mijn reis verlichten.

Duiken in de wateren van het schrijven, waar elk woord een golf van emotie is. In de oceaan van inkt jagen we naar letters met intenties, die diepe harten bereiken. Laten we liefhebben en de zeeën van onze reflecties bevaren

Ik steek de lantaarn van mijn wezen aan en verlicht de leegte. De vlam gloeit en wekt eindeloos verlangen op. De tijd verstrijkt traag, maar mijn blik is helder. Ik adem een intens parfum uit, ik geniet van het ademen. Elke dag een nieuwe lucht.

Een glimlach is niet altijd nodig, maar als hij nodig is, verlicht hij de wereld met een oprechte en oogverblindende gloed. Het is geluk in zijn puurste vorm, een moment van vreugde dat de ziel raakt.

Een fado, een verre melodie die danst met de tijd en ons omarmt met eeuwig verlangen. In de woestijn van afwezigheid groeit de dorst om je te zien als een rivier. Een verlangen dat alleen bij jou wil horen.

Het leven voelen, woorden kunnen niet altijd alles vertalen. Wat ik schrijf is een dans van het hart op het geluid van de wereld. Eenvoudig maar diepgaand, als de wind die geheimen fluistert.

Als de wind woorden kon dragen, zou ik in de regen een ansichtkaart voor je schrijven. Ik teken de zon en haar stralen en zeg dat jij mijn energie bent. Zelfs als het sneeuwt, zal mijn zon voor jou schijnen. Moge de wind deze gedachte altijd laten waaien.

Denken, nadenken, handelen of niet handelen? Voelen zonder te uiten, een uitdaging van het bestaan. Nadenken alvorens te reageren, het geheim van wijsheid. Doen alsof, gedachten controleren? Soms is stilte het beste antwoord.

Het obstakel

In het leven is het obstakel het spektakel! Win zonder angst, voel en groei. Leer van een nederlaag, reageer op verlies. Overwinnen is jezelf maximaliseren! Prestatie en eigenwaarde zijn de essentie van het leven!

Emoties kolken in de zee, zand glipt door je vingers. Druppels oceaan, korrels landschap. Tussen handen en hart wordt alles gevoeld, niet alles bereikt.

Het leven is als een sigaret die uitgaat, maar er is altijd het verlangen om hem weer aan te steken. Ik wil niet zijn wat ze zeggen, ik wil zijn wat ik voel. Ik loop tussen het geroezemoes, op zoek naar de waarheid tussen de schaduwen. Laat me alleen zijn, zonder banden, alleen ik en het oneindige.

Ik huil omdat ik het voel, tranen die vallen als bladeren in de wind. De fouten van anderen, onzichtbare gevangenissen. Ik wil mezelf bevrijden, lachen en huilen, het leven in zijn volheid voelen. De tranen van onverschilligheid stromen, maar elke druppel is het waard.

Ik dacht, hoe ben jij? Zo banaal, zo hetzelfde, je bent een standaard. Het kan me niet schelen waar ik op reken, ik wil zien wat je niet kunt geven. Ik wil

mij. Je bent wat ik dacht dat je was, of als je dat niet was, maakte je jezelf tot wat je was. Ik ben ik.

Ik weet niet hoe ik aan dit verhaal ben begonnen, zonder doel of pijn. De pijn in mijn hart, een klap die geen nieuwe kracht geeft. Een eenzaam hart, dat toch wil pompen.

Ik ben niet vrij en dat zal ik ook nooit zijn. Ik hou van mijn vrijheid, maar ik voel me gebonden door de liefde die jij voor me hebt. Hoe komt dat? Hebben ze echt lief? Ze zoeken vrijheid, maar willen aan iemand gebonden zijn. Ik wil gewoon alleen zijn, onzichtbaar... Ik wil niet begrijpen of denken. Ik wil afstand van wat . Ik wil geen liefde waarvan ze zeggen dat het vrijheid is. Ik wil alleen bevrijden wat in me is.

Te midden van angst en verlies stroomt het leven als een rivier die niet wacht. Ik vertrek zonder iets mee te nemen, alleen de zekerheid dat ik op een dag zal bezwijken. Ik lach niet, ik huil niet, ik besta gewoon. Wat een tragedie is het om te leven!

Waarom? Ik vraag waarom, maar ik wil niet denken aan wat ooit was. Ik wil niet vechten, ik wil niet zijn wie ik nooit was. De stem kwelt degenen die klagen. Wacht maar. Ik reis, ik kom en ga geduldig. Wat kan ik zeggen? Ik heb niet veel en ik mis zoveel. Het wezen dat zegt: ik wil niet meer, dringt tot me door. Dat wil ik niet.

Ik wil niet terug, ik wil de muziek en de wind hier voelen. Ik ben geen demon of engel, ik ben niet op zoek naar de hemel of de hel. Ik wil de aarde, waar alles bestaat. Ik wil niet weg, ik heb gewoon ruimte nodig om te ademen en mijn eigen bestaan te creëren. Ik wil gewoon lucht om te ademen. Ik wil net zo los zijn als de lucht die ik inadem.

Bepaalde woorden worden gesproken maar niet gehoord. Soms heb ik het gevoel dat ik levend vlees ben, vol littekens die je niet kunt zien. Is aandacht vragen te veel?

Soms is het niet duidelijk wat we willen uitdrukken, maar de rusteloosheid blijft. Verlangen en willen zijn verward en te midden daarvan voel ik me alleen.

Ik schrijf om te proberen over te brengen wat mijn wezen wil overbrengen. Niet alles zal gezegd worden, niet alles zal begrepen worden, maar in de poging ligt de schoonheid van expressie.

Ik verwerp mij verarmt.

Het hart voelt wat de ogen zien, zelfs als het dat niet wil.

Open nooit de blik van je hart, want het kan lijden door te veel te zien.

Ik ben hier, onzichtbaar voor jouw ogen. Nee, dat denk ik niet. Kun je mijn aanwezigheid voelen? Ook niet, denk ik. Wat vind je in mij? Ik ben hier gebleven, als een schaduw, zodat je me niet vergeet. Ik kan niet tegen afwezigheid, want wat ons bindt, scheidt ons ook. Ik ben hier, altijd.

Ik ga niet doen alsof, ik laat het stromen. Ik schrijf een traan, verdrietig en nat. Laat me je tranen wegvegen, je pijn, je eenzaamheid. Ik wil die pijn drinken die je voelt.

Alleen, in de uitgestrektheid van het zijn. Met mij, dit ben ik, alleen ik!

In introspectie breidt de pijn zich uit, een diep gevoel. Het zelf, een mysterie dat alleen ik ken. Voor anderen een illusie.

Losse bladzijden, blaadjes die waaien in de wind, zinnen die loskomen. Een verlangen om de ziel leeg te maken, om alles te laten verdampen. Schrijven als een pad naar bevrijding, waarbij elk woord pijn oplost. Ik wil niet lijden, ik wil evolueren.

Een nieuwe dag begint, maar het is in de nacht dat ik het licht vind dat jij met je meebrengt. Laten we stilte en duisternis verenigen om magie te creëren. Ik wil jouw licht zijn in de donkere nacht.

Hoe ik mezelf liet gaan... in de diepe getijden waar zeemeerminnen op hun harpen spelen. Ik wilde alleen maar naar je kijken, zonder woorden, om je nooit te vergeten. Maar vandaag wil ik alleen een beetje niets.

Soms is stilte het meest welsprekende antwoord. Ik ben niet bang voor de dood, maar wel voor het verlies van waar ik van hou. Ik wil mezelf bevrijden van banden en gewoon ZIJN, zonder het gewicht van het hebben.

In de zoektocht naar het zelf is het hart de gids. Jezelf kennen is een kleine maar essentiële afgrond. Hebben en behoren, als vervagende schaduwen. In wezen is zijn opgeven zonder tegenzin. Ware kracht ligt in nederigheid.

Elke dag ontwaken mensen tot nieuwe kennis, maar hoe meer ze leren, hoe verder ze afdwalen van ware kennis. Wat is er veranderd? Alles en niets. In mijn veranderde wereld leidt het intellect, maar de illusie blijft bestaan.

Ik begin waar ik wil eindigen. Rook in de kamer, rook in de ziel. Breken met jou en de wereld, kan ik het doen? Ga je gang, duw me! Zonder angst ga ik vooruit. Voordat mijn dagen voorbij zijn, ga ik vechten.

De buitenkant afwijzen, de binnenkant omarmen. Het verhaal van wie ik ben, zonder de buitenwereld. Het ware wezen vinden dat in mij woont. Nieuwsgierigheid gewekt? Laten we samen op deze reis van zelfontdekking gaan.

In de dans van rook en tijd zoek ik naar de lucht die de ziel bevrijdt. Geschiedenis begint waar het eindigt, een cyclus van strijd en herhaalde fouten. Ik wil zweven, ademen, de rook zijn die vervliegt. Ik heb alles en ik wilde niets. Laten we vooruit gaan, zelfs als we achteruit gaan.

De interne strijd gaat door. Ik vecht om te zijn wie ik echt wil zijn, om mezelf te bevrijden van de schaduwen van het verleden. Mijn geweten roept: "Kom tevoorschijn, overwin!" Ik ben stil, maar in beweging. Mijn kluis, leid me. Ik wil groeien, uitbreiden, meer zijn. Geen illusies, alleen waarheid. Ik ben mezelf.

In de harmonie van de natuur bloeit de wortel van bevrijding. We zijn verschillend, maar samen vinden we de essentie. Laat de deur op een kier zodat we kunnen komen en gaan, dansend in de bries van de tijd. Het kind in ons is een fase, een les.

Reizen die beginnen met een "Hallo" en eindigen met een "Vaarwel". De afgrond van gedachten daagt ons uit, maar het is in de terugkeer naar de realiteit dat we harmonie vinden.

Verlangen is de traan die de schreeuw uitwist, maar het is ook de draad die ons verbindt met verjonging.

Gesprekken die de pijn niet uitwissen, maar deel uitmaken van de reis.

De dichotome aanwezigheid tussen zijn en niet zijn. Leven in fotografische momenten die in een oogwenk verdwenen zijn. Ademen is een impuls, maar leven is meer. Wis het lot, leef de fractie.

Als we stoppen met leven, stoppen we niet met ademen. De natuur omringt ons en leidt ons af met illusies. Elk moment is een nieuwe fase, die willekeurige kaders weerspiegelt. Het zelf wordt uitvergroot door de buitenkant. De absorptie van het moment is illusoir. Moeder Natuur beweegt ons en vangt grotere sensaties.

Woorden vliegen als daden in de wind, ze verbergen zich en geven zich prijs. Zie je? Het leven is een onmiddellijke glimp, een rook die zich uitbreidt.

Tot tien tellend gluurt de toekomst door het raam van het nu. De rook trekt op, de klik wordt groot.

Ingesloten in het ijskoude noorden, is het wachten lang. Oud laken, gebrand oranje licht. De vergeten deken verwarmt de ziel die de kou van losse herinneringen verdraagt. Het warme ritme dringt binnen, verkent het zelf in een afkoelende wereld. Bol rolt, fragmenten van warme of koude woorden.

Een warme droom van rivier en vallei, waar hoop elkaar ontmoet en creëert zonder afstand. De gitaar trilt, dorstig naar cultuur, terwijl we elk probleem problematiseren.

Vruchten worden geboren, sluwheid komt tevoorschijn. Woorden van stilte, zorg voor de aandachtige.

Vermoedens worden gewekt door wat er niet wordt gezegd, maar de betekenis is duidelijk.

De hele waarheid is dat er geen waarheid bestaat tussen gedachten en handelingen. Gedragsfragmenten genereren kunstgrepen die ons misleiden. Woorden die nergens op slaan, maar met reden worden gezegd...

In de vorm van tegenslag vinden we de onderliggende handeling. Groeien is weten wat je moet doen, zelfs als de situatie nergens op slaat. Leren van tekenen, in de vorm van toevoeging, is een missie.

In de dans van de wereld is gelijkenis de muze, maar gelijkheid is een mythe. Verloren in vervreemding zijn we schilders van rechte kaders, architecten van absolute maar nooit definitieve redenen. We voelen de hitte van ons innerlijk, waar ware kunst zich bevindt.

In het universum van woorden, waar het imaginaire danst met de werkelijkheid, vertelt elk fragment een verhaal. In de eenvoud van de humor vinden we de essentie van de zuivere toekomst, terwijl het harde verleden ons lessen influistert. Moge elk woord een levend beeld zijn, een reis van subversie en ontdekking.

*De zon gaat onder, ze valt in
slaap, de horizon trekt de lijn, Ze
komt altijd terug, ze schijnt, ze
leeft.*

Een lichtgevende mars, waar elk detail een dans van woorden is. In stilte bewaarde herinneringen, een duistere helderziendheid, zonder instincten. Het wezen dat me binnendringt is niet ik.

Lopen als Achilles, tussen pilaren van fictie en werkelijkheid. Spionnen van het zelf, lofzangen van de beruchtheid. De locomotief rijdt naar de donkere tunnel, hopen op een lichtgevend einde. Fragmenten van een gekke en diepgaande reis.

Wat ons drijft is een onverklaarbare kracht, een web dat breekt maar altijd weer wordt opgebouwd. We zijn de som van onze ervaringen, verschillend maar in essentie hetzelfde. Laat meer mensen komen, want ieder brengt een unieke reis in de ruimte van letters.

In de kunst van het leven is de dood slechts een ruimte die gecreëerd moet worden. Het is nooit het einde,

maar een nieuw begin. Net als de sluwe vos, hongerig naar kennis, ligt onze levensduur in het nooit stoppen met leren. Grenzen zijn slechts het begin van een afgrond.

Een jeugdige houding overwint elke hoogte. Fragmenten van veroveringen, we vliegen zonder te vallen. Woorden zijn diepe zeeën, de kunst van misleiding. De zee komt naar boven, magie en energie. Filipe Moura, onmiskenbaar, leert van nederlagen. Leven is weten hoe te vliegen.

In de diepte van de stilte, de echo van metalen voetstappen. De eenzame emmer, de poetslap. Koud marmer, fluisterende muren. Druppel voor druppel glijdt de tijd weg.

Een lichtstraal reflecteert op het glas en onthult een gezicht verloren tussen sterren en afgronden. De pianomuziek weerklinkt, als een opkomende duik, die me redt van verstikking. Op de weg wacht het asfalt, terwijl de vin in de diepe leegte zwemt.

In diep water, een sprong in beweging. Een vervagende illusie, een ander moment. De oceaan schrijft zonder kleur, een acteur op het toneel van het leven.

Cadeaufeestje, pyjama op bed, gemorst bed. Bruisend beeld zonder landschap, alles in één inademing.

Heldere transmutatie, zonder tranen, zonder regels. Fragmenten in het niets, een verhaal dat niet groeit.

Een pijl zonder bereik, een strop in een knoop. Ik schrijf vervagende tijd, een draad in de oceaan, een aanraking op het gezicht. Tijdloze zonde, een warme zon en een druppel op de grond.

In de duik van het leven komt vrijheid na ontheiliging. Tussen het toneel en het gordijn ervaren we voorgevoelens en realiteiten. Een badmeester in het zand, een onvoltooid sonnet. Voelen is zijn.

Ik dook in het zand, tussen dromen en voorgevoelens. Het leven is een komeet,

niet altijd onzin, maar een dans van de verbeelding.

Elke stap naar beneden is een stap naar het onbekende. In de leegte wekt de koude rivier wat niet gezien kan worden.

Kussen die verlangen, blikken die barsten. In de boot van de waarheid varen we met ons hart naar Pluto.

Waanzin ontmoet geestelijke gezondheid, in een nooit vastgelegd portret. De kracht om te bestaan, altijd verbonden met het hart.

In een doos vol dromen maak ik kastelen in de stroming van de rivier. Elke stap is een stap in de dans van het geloven. In de schipbreuk was jij mijn boot, in de woonkamer waar niemand binnen wilde komen. Ik wens je in een boog, hart pompende vrede.

Fragmenten van ons, tussen muren en pianonoten, die het onmogelijke spelen. Liefde wordt weerspiegeld in de spiegel, waar alleen jij het kader bent.

De pijn die ons omringt, diep en uniek, als een blik die het hart onthult waarin is gedoken. Onzichtbare ketens ketenen ons, een zieke en donkere ziel. Stof dat de zintuigen schudt, het labirint van het Zelf.

Een ondergedompelde stroom, de apathie van een gebroken dag. De vlam ontvlamt, het hart staat in brand, een los paard wacht om getemd te worden. Jou voelen in deze oneindige tijd, het omhullende verleden oversteken. Een magisch weerzien, gewoon naar je kijken en je zien...

Ik dook in een droom, verdwaald op zee. Ik dwaalde tussen schaduwen en illusies en werd wakker in de realiteit. De somnambulistische dromer is altijd op zoek naar een nieuw stuk, trekt oneindige lijnen.

Gevoelens verstrengeld, als een ketting in het hart. Ik ben een adem van lucht, regen op water, op zoek naar de perfecte match. Liefde die ons verdooft, zacht en zoet.

*Een laars die wacht, Een
strik die ik nooit zal
losmaken, De schoen van
mijn maat.*

In de eeuwige wacht zet het in. De terreur van onenigheid kookt over en verlamt de geest en de schepping. Maar er is hoop in het spoor

bloeiend groen: leef intens!

*Liefde is een diepe oceaan,
golven van verlangen en
verovering. Ik vaar tussen stenen
en kou, met mijn hart als kompas.
Fragmenten van dromen,
voetstappen die nooit worden
herhaald. De wind fluistert
geheimen,
En de zee zingt haar melodie. Gewoon
liefde, zegt het hart,
En de wereld verandert.*

Op het pad van de ziel bevindt de geest zich in een labyrint van emoties. De geest, gekweld, zoekt rust, terwijl het lichaam het gewicht van de tijd voelt. Maar de zuiverheid van de ziel is een onwankelbare muur, sterk en resistent. Laten we samen gaan, de kwalen van het leven overwinnen, harmonie vinden in chaos.

Denken is een vloeistof van verbeelding, een uitstorting van fascinatie. Ondergedompelde waanzin ondersteunt balken van harmonie, terwijl magie het onbewuste bewustzijn binnendringt. Leven wordt pure schoonheid. Fragmenten van oneindigheid breiden zich uit tussen woorden en gevoelens. Zet aan tot denken, stel je altijd voor, superioriseer het zijn.

Vriendschap in de schemering, waar rust heerst. De zachte aanraking voelen, de energie die stroomt. Sterker dan passie, het is pure genegenheid.

Leren is een eindeloze vlucht, verblindend en fascinerend, zoals de wind die woorden naar de zeven zeeën voert. Elke geschreven regel is een stukje ziel, een gedachte die vliegt en verbeeldt, altijd aanwezig. Opgroeien is leren, het is elk moment beleven als een gedicht in beweging.

Leven is de schommeling voelen, de glimlach die niet aan de buitenkant gehoorzaamt. De heftigheid van de gewelddadige impuls is slechts een slecht moment. Spelen op de piano van het hart, vliegen over stormachtige wolken. Het licht in de tunnel verlicht het pad, want het leven moet geleid worden.

Diepe liefde, lijdende liefde... Gevoeld en vergeten, diep van binnen

verloren. Betreurd, maar geleefd.

In de cyclus van het leven, tussen lijnen en grenzen, wordt het masker van het onbekende onthuld. We worden geboren, we leven en in de adem van de tijd vinden we het einde. Maar is het echt het einde? Of gewoon een nieuw begin?

Herinneringen aan liefde die nooit vervagen. Voor jou heb ik geleden, gevoeld, liefgehad en geleefd. Ik heb nooit van een andere vrouw gehouden die ik gekust heb. In jou vond ik de liefde die ik me altijd zal herinneren.

Diepe gevoelens, een dans tussen pijn en verlangen. Ik ben nooit gestorven, maar ik heb gevoeld. Voor jou schreef ik, voor jou leefde ik. Door mij, alleen liefde en poëzie.

In het moment van liefde lijkt het ver weg, maar al een geliefde. Een dag alleen, ver van de liefde, maar altijd aanwezig.

Reflecties in de spiegel

Soms moet je verder kijken dan het gereflecteerde beeld. Ware reflectie wordt in ons geboren, zonder dat we spiegels nodig hebben.

Heldere nacht

In een donkere nacht verlicht het licht van jouw aanwezigheid als de dageraad. Het gezang van jouw charme weerklinkt als het gefluit van een vogel in de vlucht, verlangend naar vrijheid.

Schrijven is mijn vrijheid, waar pen danst op papier en gedachten hoog vliegen. Ik streef alleen naar de woorden die mij vervullen.

De eindeloze reis, In de

stilte van de wind.

Alles is niets en niets is alles,

Als we weggaan, nemen we alleen mee wat we voelen.

Aan de rand van de afgrond, waar de afgrond zich schuilhoudt. Het einde of een nieuw begin?

Aan de afgrond, waar het einde zich verbergt. Fragmenten van verlangen en angst, springend tussen dromen en rook. Altijd wachtend, altijd verlangend, in een angstige dans van het leven.

Ik beklom de ladder van het leven, ik overwoog mijn bestemming, maar het resultaat verraste me. Tussen licht en schaduw manoeuvreerde ik met een eigen wil. Ik klom langzaam, daalde zonder te vallen.

Een dorst naar inspiratie, een uitbarsting van intuïtie. Mooie gedachten die de ziel verzadigen. Met een slok uit de kantine wordt alles prachtig.

*Het bestaan is een eindeloos mysterie, ik wil eindigen, maar uiteindelijk blijf ik. Woorden die voorbij echoën,
Winnaar van het angstaanjagende, . Ik wil niet gaan, dus ik besta en blijf, voorbij wat zou kunnen zijn.*

*De zon schijnt bij zonsopgang,
Een teder verdriet in de avond. Ik heb geleefd, ik heb herbeleefd, ik ben herboren,
Ik ben de krachtige Zon, die altijd schijnt!*